

АЛЪМАНАХ

І. Краєвого
Конкурсу
Хорів

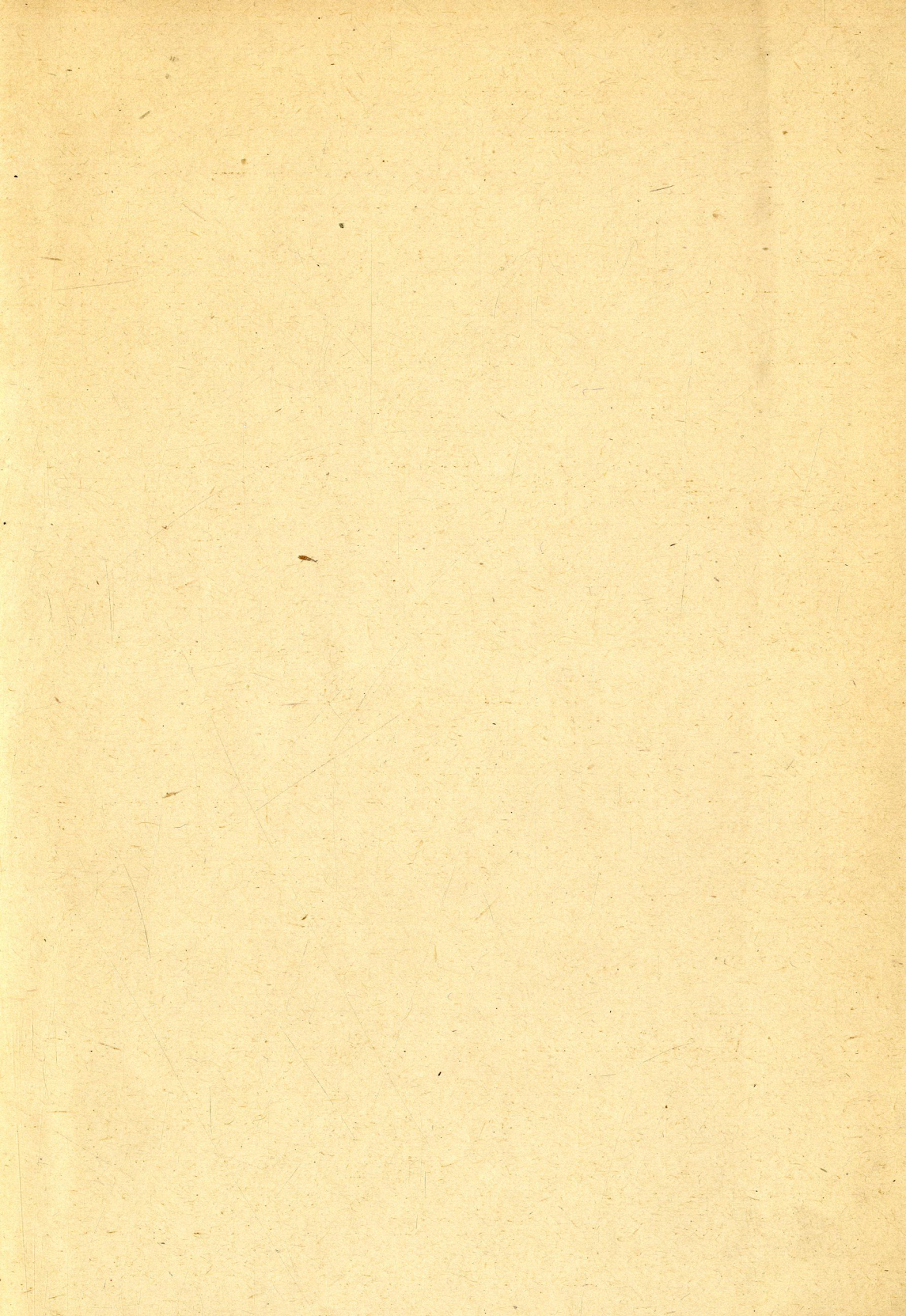

ЛННБ України ім.В.Стефаника

00596013 (O)

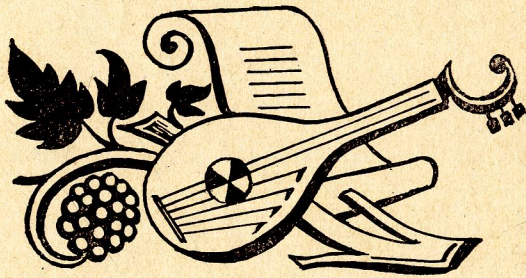

МАТЕРІЯЛИ ЗІБРАВ:
Др. Е. ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ.
ЗРЕДАГУВАВ: М. СЕМЧИШИН.
МИСТ. ОФОРМЛЕННЯ:
СВ. ГОРДИНСЬКИЙ.
СВІТЛИНИ: В. ПРОНЬ — ЛЬВІВ,
BILDSTELLE des PRESSECHEFS
К Р А К І В
ДРУКУВАВ: В. ГОРАЛЬ.
ДРУК. Ч. 7. ВУЛ. ПЕКАРСЬКА 18.

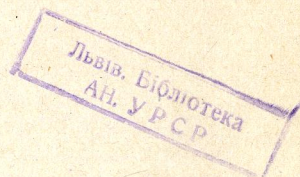
4.11.2000
В. Гораль

АЛЬМАНАХ

ПЕРШОГО КРАЄВОГО КОНКУРСУ ХОРІВ
У ГАЛИЧИНІ

У СТОРІЧЧЯ
НАРОДИН
МИКОЛИ
ЛИСЕНКА

ЛЬВІВ

1 9 4 3

5268

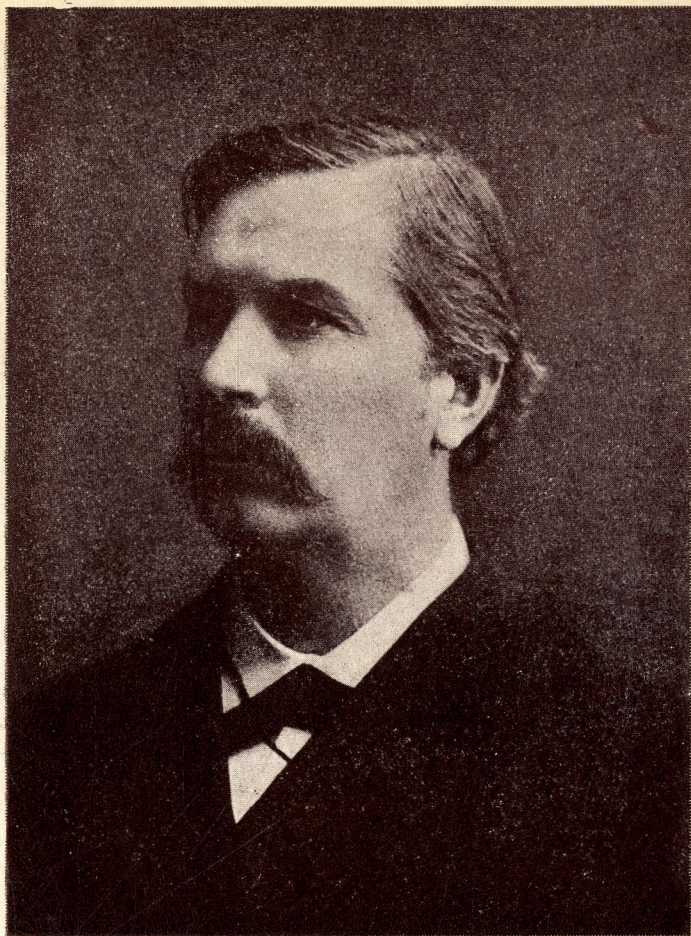
Трикош Обличчя.

ВИДАНО ЗАХОДАМИ УКРАЇНСЬКОГО КОМІТЕТУ ЛЬВІВ-МІСТО.
ПОЛОВИНА ДОХОДУ ПРИЗНАЧЕНА НА ПОТРЕБИ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ.

МИКОЛИ ЛИСЕНКОВІ

*Вився жайворонок, вився
На полями,
Розважав людську тугу
Він піснями.*

*Вився жайворонок в небі,
У блакиті,
Сонця золотом гарячим
Оповитий.*

*Вився з вільними піснями
Над полями,
Вився жайворонок, вився
Над женицями.*

*Було тяжко працювати,
Піт котився,
Та що з того? Понад нами
Той спів лився.*

*Той спів вільний і небесний
Спів блакиті...
Вився жайворонок сонцем
Оповитий.*

НАША ДУМА, НАША ПІСНЯ...

„У Свят Вечір зібрав добрий Господь у раю дітей усіх народів світу, щоб їм дарунки роздати. Дітям Швайцарії дав дар гостинности, дітям німецьким — дар точности, дітям Франції дав дар красномовства, італійським дітям дав дар і хист до мистецтва. Усіх дітей пообдаровував Господь. І відійшли діти, радіючи дарунками.

І побачив Господь у кутку раю дитину в убогій одежині; вона нічого не говорила, а тільки сльози блищали в її очах.

Була це українська дитина, що не зважилася в своїй убогій одежині стати перед Господнім обличчям.

Зажурився добрий Господь. Він роздав уже всі дари, що їх мав.

І задумався Господь — та за хвилину проясніло його лице.

Він прикликав українську дитину до себе і дав їй дар, що розраду мав нести в турботах і радість виявляти, силу давати у зневірі, — дар, що його ніхто більше не дістав: дав їй хист до співу, дав пісню, ту пісню, що її почав співати український народ і дивувати нею інших, бо пісня ця — пісня від самого Бога“.

В роках тріумфу української пісні в Європі, тріумфу Української Національної Капелі під орудою Олександра Кошиця в незабутніх 1919 — 1920 рр., у швейцарській і за нею в усій західно-європейській пресі повторяли часто цю легенду про те, як самий Господь обдарував народ країни чорнозему піснею-співом.

У всесвітню скарбницю людського духа багато народів повносило свої найкращі скарби. Старинні греки — різьбу і філософію, римляни — закон, німці — музику, французи — права людини, а український народ вклав у цю все людську скарбницю свій найцінніший скарб, скарб, що йому рівного немає в світі, вклав свою народну творчість і з нею свою пісню.

Доводиться таки знову пригадати Шевченкові слова про „нашу думу, нашу пісню“, бо пригадка ця саме отут дає змогу з'ясувати у всій глибині весь зміст цього простого і короткого, але тим бо й геніального ствердження: „от де наша слава — слава України“.

Пісня, українська пісня — найвища і найшляхетніша еманация духа народу, цінність, що дала безсмертя нації і її найвищу славу.

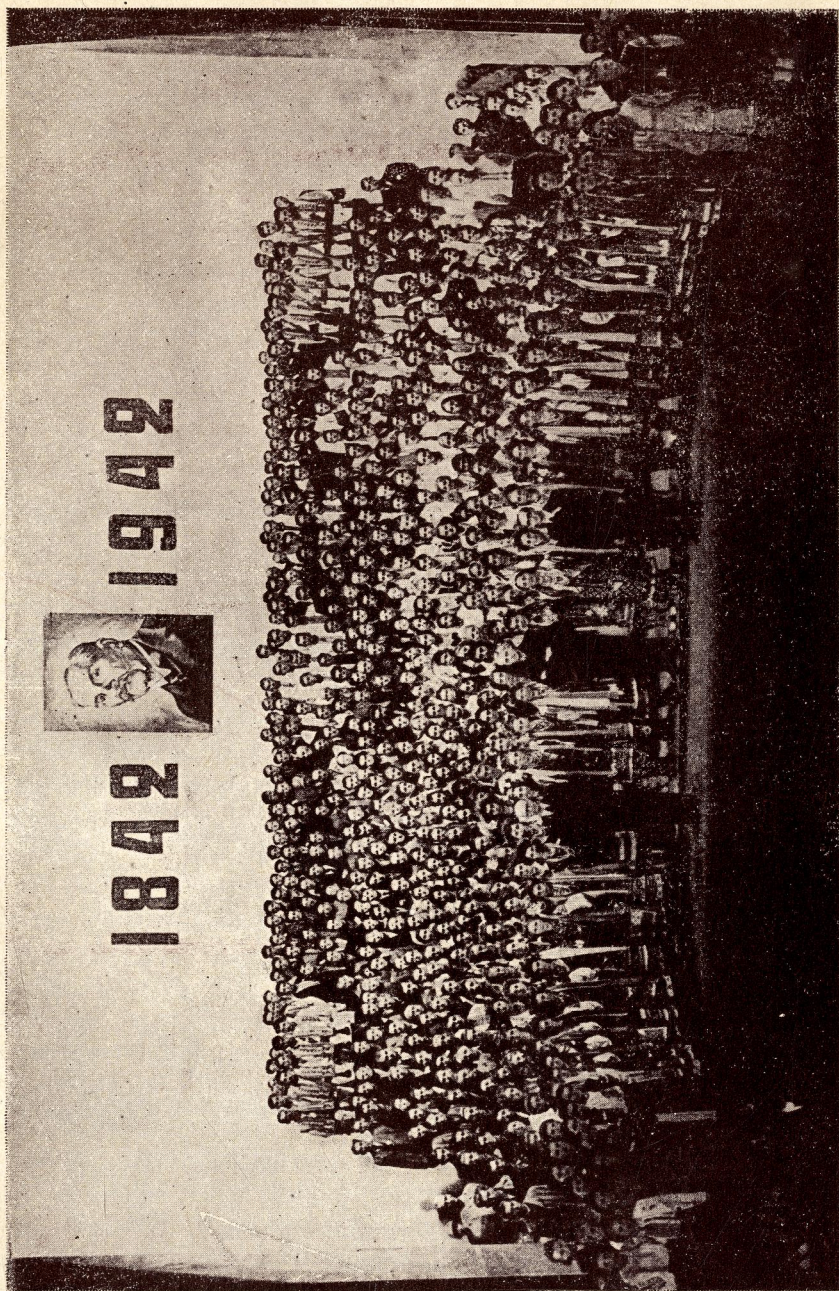
Творена вже від перших світанків народу, передавана од роду в рід, була повсякчасно тією націотворючою і націооб'єднальною понад межі-кордони силою та й тим священним, великим вартовим духа нації, що зберіг її перед смертоносними атаками чужих сил і довів її до величного воскресення. Радість і втіху, смуток і біль, тугу, надію і любов — усе це вклав український народ у свою пісню — повірницю душі своєї. Веснянки, колядки, щедрівки, гагілки, пісні русальні, купальні і весільні, пісні жалібні і сирітські, невольницькі і козацькі думи, думки і шумки та безліч-безліч інших — всі вони зберегли найвірніше все багатство духа і переживань народу, його свободолюбність, лицарскість, героїзм, його традиції, його змагання в минулому, його подвиги і занепади, часи лихоліття і часи зривів та великої слави.

Українська пісня, викохана серед чару української природи і безустанного змагу зройного хлібороба-лицаря за основи національного буття і довгі століття зберігана в світі українського села, ця пісня знайшла накінець свого надхненого звеличника і свого жерця — Миколу Лисенка, цього, поруч Шевченка, другого співця України, що вслуханий у народну пісню, вивів її з-під стріх, і силою свого генія зачарував у величне царство музики духа нації і всьому світові показав його невимруще багатство та його красу.

Столітні роковини народин Миколи Лисенка, вшановані І-шим Краєвим Конкурсом Хорів у Галичині і Святом Української Пісні у городі Льва в історичних вже днях 31 липня і 1 — 2 серпня 1942 року і закріплені цим „Альманахом“, ці роковини — це гордий тріумф українського духа, що, всупереч супротивним силам, ішов і йде в переможному своєму поході на осяяні вершини свого вияву і свого безсмертного буття.

Б. ГОШОВСЬКИЙ

Об'єднані хори краю підчас фестивалю української пісні на сцені Оперного театру.

ПІСНЕ! Велична, рідна Пісне!
В Тобі є все: і древня наша слава,
Хист Володимира, і мудрість Ярослава,
І наших прабатьків ворогування злісне.
І Богдана розвага,
І Богуна відвага,
І Дорошенка ум, і хитрощі Мазети.
І гомін гір,
І блиски зір,
І шум лісів, і розговори степу.
І матеріня любов, і чар палкий кохання.
Жаль за свободою і мрії про свободу.
І весь наш біль, всі наші сподівання.
Ти дзеркало душі Країни та Народу!!

Устами матері у пісню колискову
Вливаєш Ти любов до племені, до краю.
І донесе дитя Твою таємну мову
І донесе вражіння незатерті
Аж до самої смерти.

Хоч би забув хто мову та звичаї,
Хоч би на вік припав чужою плісню,
Хоч би вже душу й ум чужа земля забрала,
Як вчує де Тебе — журливу пісню,
Скаже: — Матуся так співала!

Ти все стоїш, мов лицар, на сторожі
Твоїх дітей!
Ти вибранцям під ноги стелиш розжі!
Твій звук святий
Наказує хитким, мов заповіді божі.
Твоїх таємних, рідних, любих чарів
Не видержать серця й запеклих яничарів.

*В турецьких пивницях, у зимному Сибірі,
Потіхою була невольникам страждущим.
Облегшувала жаль, піддержувала в вірі.
І муки їх за край нащадкам Ти грядущим
Передала, щоб ті учились на примірі,
Як рідний край і як народ кохати,
Як задля них і жити й умирати.*

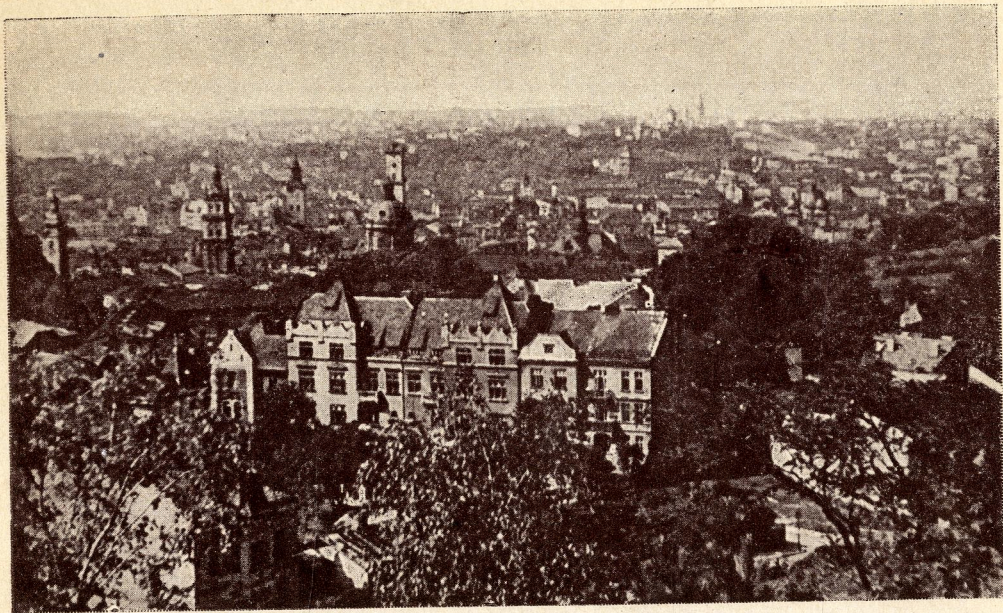
*Ти мцарям стала серце в груді
На бій кривавий.
Ти їх вела крізь смерть, пожар і труди
До лаврів слави.
Розрадою була в годинах суму,
Підоймою — в часи зневіри та розпуки.
Щоб їх самих потім закласти в думу,
А їх діла у теорбана звуки.*

*Ти не дала наїзникові злому
Святих ідей.
Провідником була народові сліпому,
Як той Мойсей.
І довела до тих часів,
Аж він прозрів наново
І до історії віків
Своє докинув слово.*

*Пісне! Велична, рідна Пісне!!
Розправ свої високолетні крила
В великий день!
Без Тебе серце в грудях трісне,
З Тобою викрешемо з серця, як з кресила
Святий огонь.
І підемо, через побіду в полі,
Обмиті з крові й ран — назустріч волі.*

Кам'янець на Поділлі 1919 р.

Вид на столицю Галицької землі, в якій відбулося величаве свято української пісні.

ПЕРШИЙ КРАЄВИЙ КОНКУРС У КРАЇНСЬКИХ ХОРІВ У ГАЛИЧИНІ.

Перший краєвий конкурс українських хорів у Галичині, що закінчився так величним акордом — фестивалем української пісні у Львові 2 серпня 1942 р., не був якимось збігом щасливих обставин чи випадком. Він був наслідком впертої, скоординованої праці його організаторів, десятків диригентів та цілих сотень безіменної маси хористів з усіх усюдів Галичини, Посяння й Холмщини, що не шкодували ні часу ні праці, щоб гідно і величаво відсвяткувати 100-річчя з дня народин батька української музики Миколи Лисенка.

Ідея краєвого конкурсу хорів зародилася в палкого ентузіаста співу і діяча на полі співацької культури Галичини, директора Інституту Народної Творчості о. Северина Сапруна. Він уклав конкретний план проведення цього конкурсу, який після погодження з Відділом Культурної Праці УЦК., не зважаючи на воєнний час, зреалізувався у події, що мала велике культурно-історичне значення.

Беручись за здійснення цього плану, Український Центральний Комітет, як провідний орган усього українського зорганізованого життя в Генеральній Губернії, видав „Правильник краєвого конкурсу українських хорів“, присвячений цим великим роковинам, а згодом обіжник до Українських Окружних Комітетів, Повітових та Районних Делегатур з закликом відсвяткувати 100-річчя народин М. Лисенка.

Основною метою і завданням конкурсу, крім відсвяткування цих роковин, було: підвищити культурний і мистецький рівень українських хорів у Галичині, спопуляризувати серед галицьких хорів твори великого українського композитора та, притягнувши до творчої допомоги українським самодіяльним хорам кращих майстрів хорового і музичного мистецтва, довести до покращання роботи хорових гуртків та зацікавити ними широкі кола українського громадянства і тим самим піднести значення хорової самодіяльності у національному вихованні. Згідно з „Правильником“, у конкурсі могли брати участь усі співочі товариства краю, усі хорові гуртки сіл і міст, що є при читальнях, церквах чи інших установах і на решті — хори вищих та середніх шкіл. Рівночасно з цим у Львові ство-

Керманич Відділу Культ. Праці УЦК
Мгр. Мих. Кушнір.

рено центральну конкурсową комісію, що їй підпорядковано усі окружні конкурсні комісії, засновані при УОК, і повітові та місцеві комісії при Делегатурах і в окремих селах чи містечках. На членів комісій, у проводі яких стали місцеві інтелігенти по селах, голови УОК, Делегатур, покликано провідників Українських Освітніх Товариств, культурно-освітніх референтів та фахівців хорового мистецтва, і крім того до центральної комісії у Львові запрошено ще й представників спілок українських образотворчих мистців, музиків і письменників. Усі ці комісії були в постійному зв'язку з ІНТ-ом, який давав їм різні вказівки, інструкції тощо, і забезпечував потрібними для переведення конкурсу матеріалами, нотами і т. п. Крім того, ці комісії були першими

оцінковими ланками мистецької вартості даних хорів, які, в залежності від їх рівня, призначувало до повітових чи окружних конкурсів, і нарешті і до краевого конкурсу у Львові. Кожний хор, що заявив про свою участь у конкурсі, мусів підготувати щонайменше три хорові твори Лисенка, відповідні до своєї технічної спроможності, і повідомити про свій пісенний репертуар повітову чи окружну комісію, які, оцінюючи даний хор, дотримувались таких критеріїв: а) правильна інтерпретація пісні, б) зіспівання хору, в) зовнішня форма хору і його дисципліна. Далі намічено порядок ведення конкурсу. І так: повітові конкурси мали відбутися між 10 — 31 травня, окружні між 5 — 15 червня 1942 р.

До повітових конкурсів допущено найкращі хори перевірені сільськими чи містечковими комісіями, до окружних — повітовими, а нарешті до краевого конкурсу у Львові допущено хори, що одержали найкращу оцінку окружних комісій. Для відзначених хорів передбачено премії у формі дипломів, грамот, грошей і дарунків. Щоб як слід виконати намічений план, зобов'язано всі комісії пересилати в означеному реченні звіти про підготовку до конкурсу і його хід. Для успішного проведення плану конкурсу директор ІНТ-у разом з своїми співробітниками (др. Е. Цегельський, проф. Е. Козак) провів підготовчу працю великої ваги. Заходами ІНТ-у розіслано по краю інструктивно-методичні листки, в яких обговорено репертуарну сторінку конкурсу, видано 7 випусків нот з 20 хоровими творами Лисенка, портрет Лисенка та листівки з його світлиною. На дальшому етапі праці ІНТ встановив без-

посередній контакт з краєм, тобто з усіма більшими осередками, дійшла підготовка до конкурсу хорів. Почалися поїздки співробітників ІНТ-у в терен, що мали за мету ближче познайомити місцеве громадянство з ідеєю конкурсу хорів та створити місцеві чи повітові конкурсні комісії.

У висліді всіх цих заходів, завдяки Українському Центральному Комітетові і йому підпорядкованим клітинам, цілий край одержав дуже точні вказівки, як готуватися до конкурсу. По селах, містах і містечках закипіла пожвавлена праця. Селяни і молодь, робітники і інтелігенція — всі вони, зорганізовані в хорах, почали віддано готуватися до перших співацьких змагань у Галичині. Після довшої підготовки до конкурсу зголосилось 450 хорів з усіх усюдів краю, а з них на основі рішень оцінкових комісій до повітових конкурсів допущено 163 хори.

Праця хорів ще більш посилилась. Знову почалося вивчання нових і вигладжування старих пісень. Тут уже йшло про поважну справу — про перемогу на повітових конкурсах, перемогу, що відкривала двері до окружних конкурсів і до центрального краєвого конкурсу у Львові, а там може і до першої нагороди.

У половині червня прийшла черга на повітові конкурси. За рішенням повітових комісій до змагу в окружних конкурсах допущено із 163-ох тільки 72 хори з 12-ох округ, а саме: 11 з львівської округи, 6 з самбірської, 7 зі стрийської, 10 зі станіславівської, 11 з коломийської, 5 з чортківської, 8 з тернопільської, 5 з золочівської, 6 з перемиської а теж по одному з Ярослава, Сянока і Криниці. І повітові, і окружні конкурси відбувалися дуже часто у формі прилюдних концертів, які попереджували реферати про життя, творчість і значення Миколи Лисенка, а закінчували виступи збірних хорів. Були вони, очевидна річ, небуденним святом даного повітового чи окружного осередку та в великій мірі спричинялися до популяризації творчости великого українського композитора, і в одночас самої ідеї краєвого конкурсу хорів. Рівночасно пожвавлювалося темпо праці і в самому керівному осередку — у Львові. В край знову вислано цілу низку інструкцій та вказівок, а на окружні конкурси делеговано зі Львова спеціальних співробітників-фахівців хорового мистецтва, щоб вони підібрали до краєвого

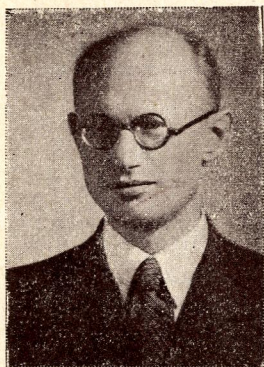

Директор Інституту Народної Творчости
о. проф. Северин Сапрун.

Керівник Музич. кабінету ІНТ
др. Євген Цегельський

Співробітник Музичного
кабінету ІНТ
проф. Євген Козак

Адміністратор Краєвого
Конкурсу Хорів у Львові
О. Геринович

конкурсу у Львові щонайкращі хори. Рівночасно з цим почалася гарячкова підготовка до влаштування краєвого конкурсу у Львові і фестивалю української пісні. Потрібно було вирішити цілу низку зв'язаних із цим технічних справ (поевіз хористів залізницею, прохарчування, нічліги і т. п.). І щойно, коли все було якслід обмірковане та підготовлене, керівник Музичного кабінету ІНТ-у др. Е. Цегельський склав програму свята.

За рішенням окружних конкурсних комісій до участі в краєвому святі допущено 26 найкращих українських хорів з Галичини, Лемківщини і Посаяння; вони пройшли сувору оцінку всіх трьох комісій, а тепер мали взяти участь в загально-краєвій олімпіаді українського хорового мистецтва та змагатися за лавровий вінок першуна. У тому числі було: 16 хорів сільських, 10 містечкових. Поза конкурсом до краєвого свята допущено 4 великоміські (репрезентативні) хори. Це були: дрогобицький „Боян“, станиславівський „Боян“, станиславівська „Думка“ і львівська „Сурма“.

Усі хори, крім індивідуально вибраного репертуару, зобов'язувало визначене головною конкурсною комісією вивчення трьох пісень композиції Лисенка: „Ой діброво, темний гаю“, „Ой, гай мати“ і „Час до дому, час“. Для найкращих хорів заходами ІНТ-у придбано як премії, срібні чаші, статуї, лаврові вінки, дорогі картини, які закупили за свої гроші українські установи. Для учасників свята і глядачів видано естетичні програмки конкурсу з портретом Лисенка, заповнені текстами (разом з нотами) конкурсних пісень і інших у композиторів обробі та помічено цікаві винятки із писань про М. Лисенка зібрані д-ром В. Витвицьким. Подбано теж про мистецьке оформлення сцени Оперного театру, по середині якої вміщено великих розмірів портрет композитора роботи проф. М. Михалевича.

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ

У ЛЬВОВІ

„Співаймо, співаймо, брати мої милі,
Хай пісня крилата весь світ залива,
Хай голосом дзвону рознесе цю славу“

Нарешті і Львів діждався свого небуденного свята. Нарешті по кількох місяцях дбайливої підготовки і муравлиної праці організаторів, диригентів і хористів, мали отут, у городі Льва, виступити щонайкращі хори Галичини, щоб прославити ім'я безсмертного звеличника української пісні, а собі змагатися за лавровий вінок першости. З усіх усюдів краю: і з синіх гір Гуцульщини, і з золотих ланів Поділля, і з далекої Лемківщини — з'їхались у своїх чудових багатобарвних народних одягах сотні хористів і розкинулись чудовими китицями квітів по вулицях і вуличках старовинного Львова, що оглядав їх з зачудованням і захопленням.

Коло будинку ІНТ-у, при вул. Францішканській 7, незвичайний рух і гамір. Тут керівний центр усього свята. Тут зголошуються приїжджі хори, одержують спрямування на мешкання, програму свята та інші вказівки.

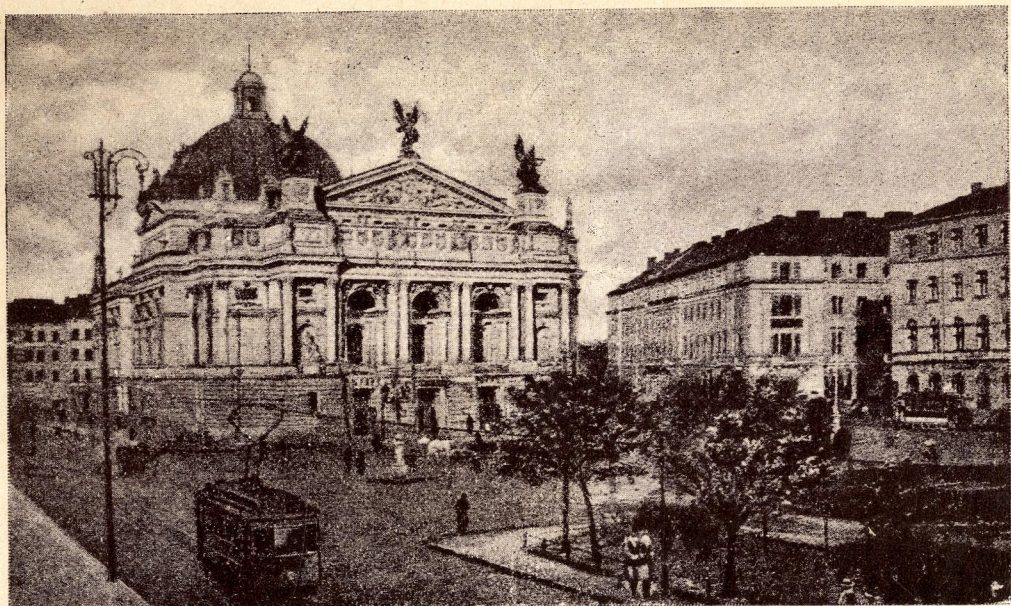
П'ятниця 31 липня 1942 р. Уранці, сонцем залятими вулицями, ніби кольорові струмочки, плывуть більші і менші гурти хористів у напрямі оперного театру — наче ті добре вишколені, самовпевнені змагуни на стадіони олімпійських ігрищ. Більшими і меншими групами, не вважаючи на робітний день, поспішають у тому самому напрямі і львовяни, щоб приглянутися тому першому у галицькій столиці змагові українських хорів.

Заля театру поволі заповнюється. По середині першого балькону зайняли місце члени журі із записниками та бланкетами оцінкових листків, на другому і третьому бальконі — вільні від зайнять хористи, внизу — глядачі. Із-за пурпурової завіси у відстані що 10—15 хвилин виходить хор за хором, кожний в іншому, типовому для своєї околиці одягу, і, уставившись по середині естради, співає свій репертуар. Виступ кожного хору заповідає керівник Музичного кабінету ІНТ-у.

На естраду виступає сільський мішаний хор з Рошнева (округа Станіславів, диригент Т. Грималюк). Від перших звуків української пісні першого хору робиться на душі якось тепло і радісно. Співають: „Ой, гай, мати“, „Ой, пушу я кониченька“, „По той бік гора“, „Час до дому, час“. За ним сільський мішаний хор з Путятинців (окр. Бережани, дир. о. В. Тар-

Оперний театр у Львові, в якому відбувався I Краєвий Конкурс Хорів.

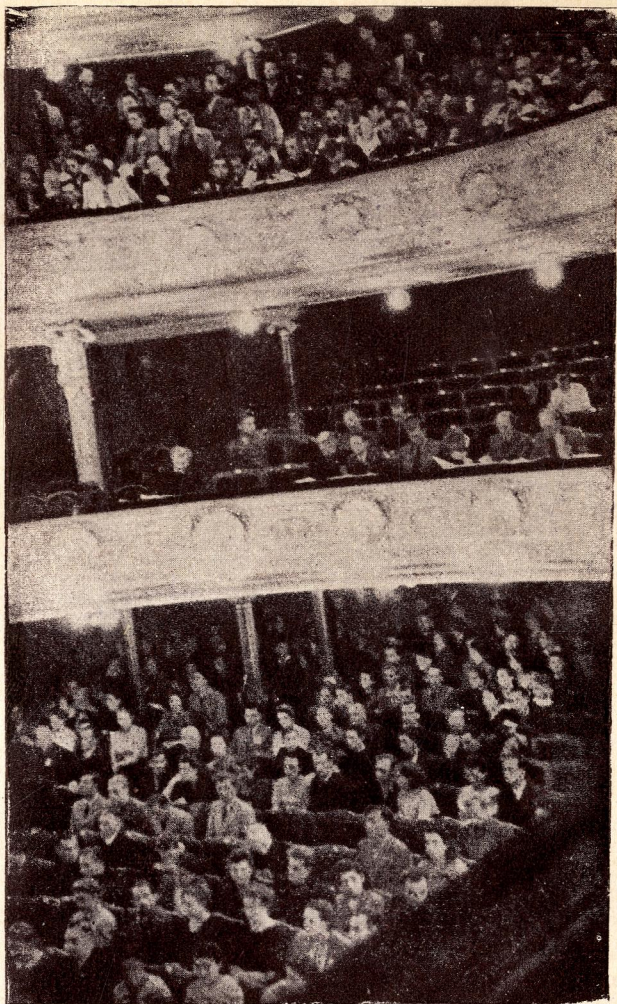
навський), що співає три конкурсні пісні: „Ой, діброво“, „Ой, гай, мати“, „Час до дому, час“ і „Стелися барвінку“. Гарні одяги і дисципліна хору приємно впливають на глядачів, які з щораз більшим зацікавленням чекають чергових хорів. На естраду виходить лемківський мішаний хор з Сянока (дир. М. Іваненко). Його відразу вітає буря оплесків. Чудові, малобачені у Львові лемківські одяги і добре виконання пісень (конкурсні і „Туман хвилями лягає“) щораз більше розгрівають глядачів, які не щадять оплесків. За Сяноком з'являється чол. хор із Радчі (окр. Станиславів, дир. В. Шиштур, репертуар: „Вилітали орли“, „Ой, що ж бо то за ворон“). Усі хористи в стилевих сіряках знову захоплюють публіку. У дальшому порядку виступили: міш. хор з Турки н. Стрием (дир. О. Маланій, репертуар: „На городі калинонька“, „Туман хвилями лягає“ і „Час до дому, час“), та чоловічий хор з Підгайців (дир. Б. Крушельницький, реп.: „Ой, пущу я кониченька“, „Ой, що ж бо то за ворон“, „Гей, гук, мати, гук“). І знову нові обличчя, нові одяги, нові враження. Ще одні не затерлись, а вже йдуть другі. Перед вами знову новий чол. хор. Це гуцульський хор з Пе-

ченіжина (окр. Коломия, дир. заслужений організатор конкурсу В. Якуб'як), що і своїми піснями („Та забілили сніги“, „Ой, що ж бо то за ворон“, „Гей, не дивуйте“) і чудовими гуцульськими одягами захопив ще більше публіку. Не менш від цього заімпонував своєю зіспіваністю і дисципліною міш. хор з Піддністрян (окр. Стрий, дир. Ст. Прокоп'як, реп.: конкурсні пісні і „Калина“). Дополудневу програму закінчують міш. хори: з Любіня В. (окр. Львів, дир. В. Кривешко, реп.: „Туман хвилями лягає“, „Стелися барвінку“, „Час до дому, час“), і з Ходорова (дир. Ст. Прокоп'як, реп.: конкурсні пісні і „Стелися барвінку“).

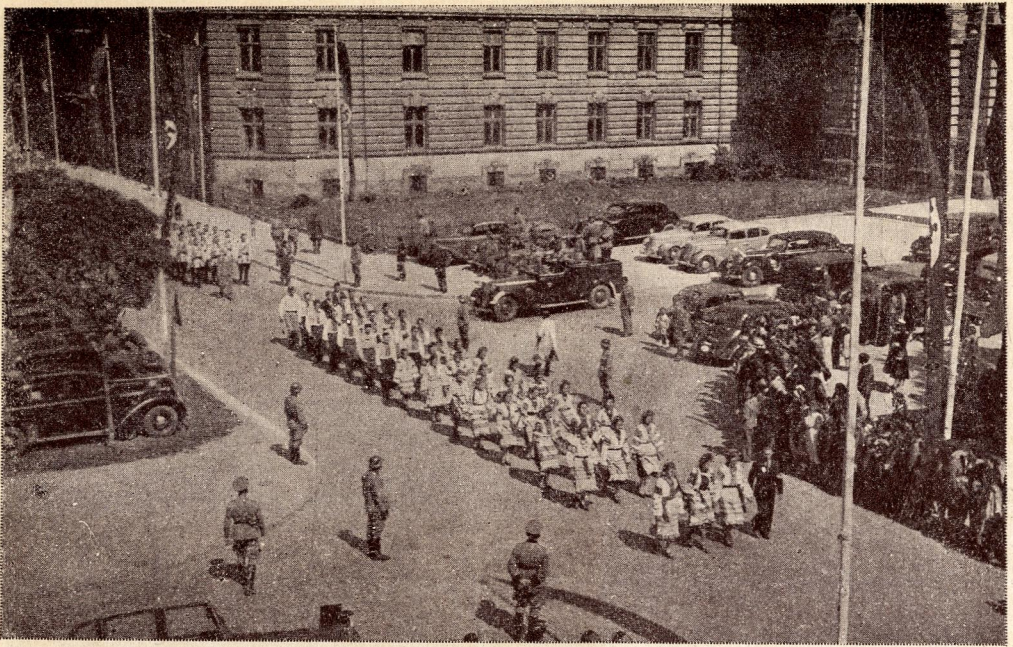
Пополудневу програму першого дня конкурсу хорів, що став справжньою мистецькою подією всього культурного Львова, започаткував представник перемиської округи, міш. хор з Бикова (дир. М. Литвин, реп.: „На городі коло броду“, „Козаченьку, куди йдеш“, „Рано вранці“). Гарне враження зробив зодягнений у козацькі однострої чол. хор Глинян (окр. Золочів, дир. І. Видрівський, реп.: „Гей, не дивуйте“, „Встає хмара зза лиману“, „Гамалія“), а після нього на естраді перед глядачами появився єдиний на конкурсі учнівський мішаний хор держ. учительської семінарії з Криниці (дир. проф. Р. Левицький, реп.: „Туман хвилями“, „Верховино“), що своїми молодечими, але зіспіваними голосами, полонив серця слухачів.

У дальшому порядку програми співали хори з Букової (окр. Самбір, дир. І. Гичко, реп.: конкурсні пісні і „Стелися барвінку“) і Ришкової Волі (окр. Ярослав, дир. І. Гаврилець, реп.: конкурсні пісні). Замітною появою

В залі Оперного театру підчас конкурсних виступів.

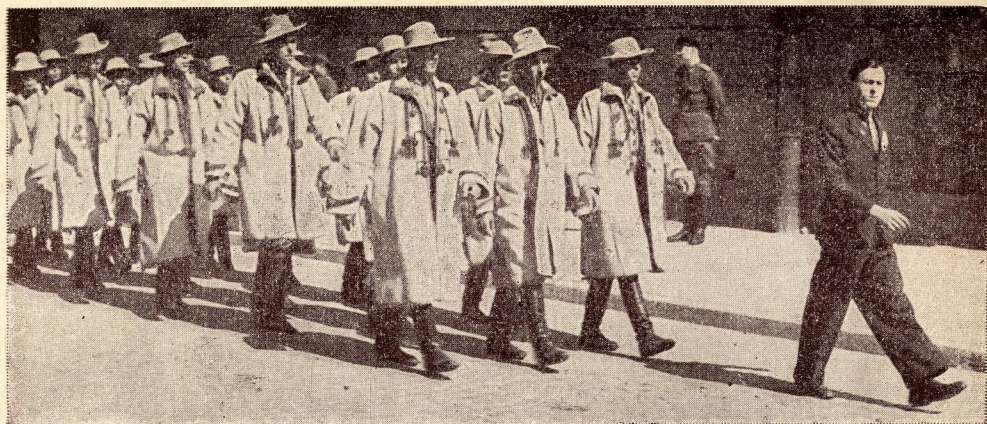

Хори в поході вулицями Львова.

у пополудневій програмі був виступ гарно організованого гуцульського чол. хору з Косова під батutoю Анни Когут (реп.: „Гей, гук, мати, гук“, „Ой, що ж бо то“, „Вітер коло хати“), який і назверхньою формою і майстерним виконанням пісень зробив незвичайно гарне і приємне вражіння. У багатовишитих одягах виступив згодом міш. хор. з Бутин (Львівщина, дир. К. Чайківський), що відспівав: „Та нема гірш нікому“, „Ой, гай, мати“, „Туман хвилями“, а згодом хор з Мушини (окр. Криниця, дир. А. Криницький, реп.: „Ой, п'є Байда“, „Ой, сів пугач“, „Гей, гук, мати, гук“). Для різноманітності програми, яку заповняли досі виключно сільські і містечкові хори, вийшов на естраду перший з черги великоміських (репрезентативних) хорів, чол. хор „Сурма“ зі Львова, що під орудою І. Плешкевича виконав „Квод лібет“, і „На прю“ — імпонуючи динамікою голосів і мистецьким виконанням. Дополудневі виступи хорів цього дня замкнув хор з Яворова (дир. В. Неділка, реп.: „Ой, гай, мати“, „Час до дому, час“ і „Веснянки“), що презентував доволі високу мистецьку культуру виконання.

Пополудневі виступи хорів першого дня конкурсу слухала велика кількість публіки, що гаряче оплескувала появу кожного чергового хору. У залі театру пробували цілий час деякі українські образотворчі мистці,

Уставлені в трійки, хористи ба-
дьоро, з піснею на устах про-
ходили вулицями Львова, ви-
кликуючи подиз і захоплення.

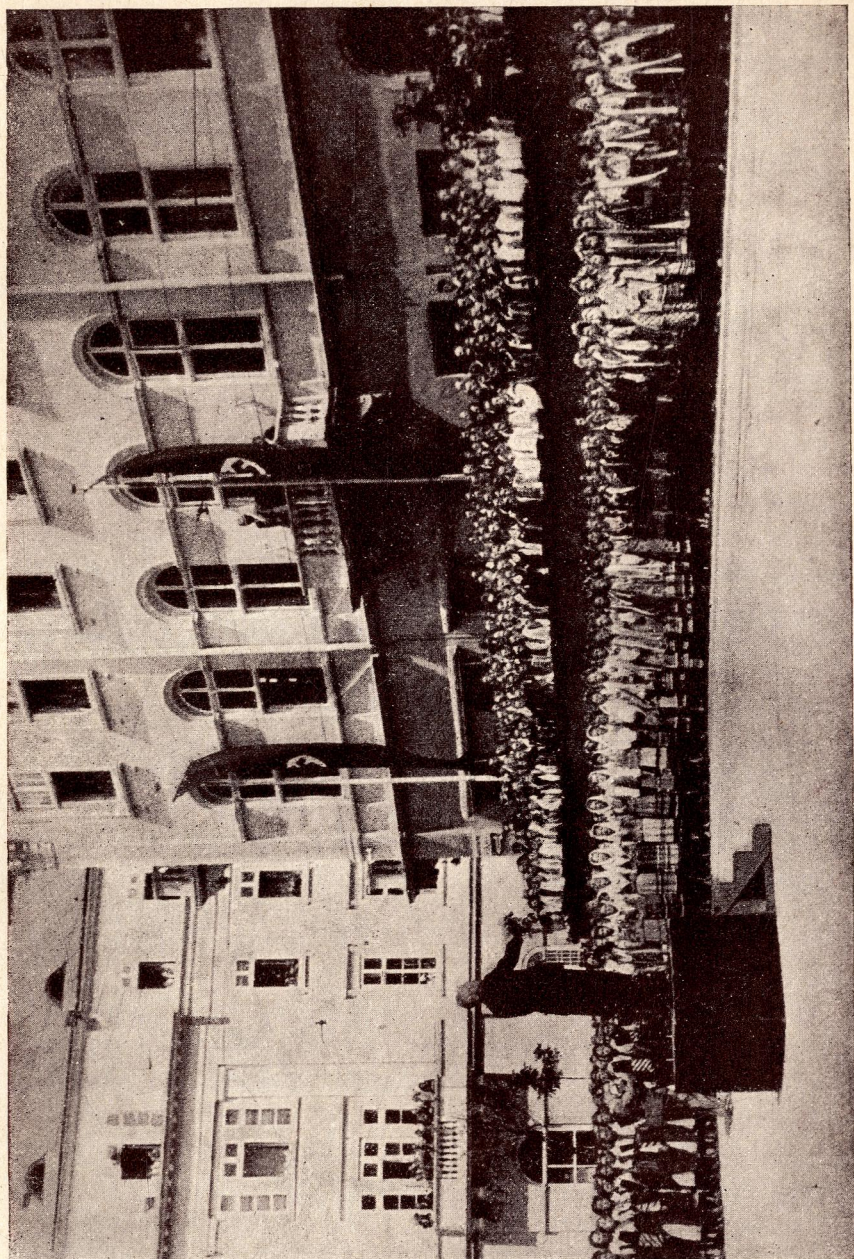
що робили рисунки окремих хорів. Першого ж дня делегації усіх хорів провідали під проводом о. С. Сапруна Екселенцію Митрополита Шептицького, який передав їм своє Архипастирське благословення.

У суботу, 2 серпня 1942 р., вже в 8 год. ранку почалося продовження конкурсу. На залі знову публіка; журі, з обличчям суворого батька, на місцях. Порядок виступу хорів започаткував міш. хор з Базару (окр. Чортків, дир. М. Грещук, реп.: „Ой, зйду я на могилу“, „Ой, любив та кохав“, „На городі калинонька“). У скромних, але як чудових одягах виступив міш. хор з Наконечного (окр. Ярослав, дир. М. Хархаліс, реп.: конкурсні пісні і „На городі калинонька“), що виявив добру співацьку техніку; а далі міш. хор з Острова (окр. Тернопіль, дир. Б. Антків, реп.: конкурсні пісні і „Вітер в гаї нагинає“), у подільських одягах. що своєю співацькою культурою вирізнявся помітно серед інших сільських хорів. Після виступу другого великоміського хору — станиславівського „Бояна“ (дир. Г. Андріішин, реп.: конкурсні пісні „На городі коло броду“ і „Вітер в гаї нагинає“) і міш. хору в Тербовлі (дир. о. І. Гаврилюк, реп.: „Кантата в 50-ліття смерті Т. Шевченка“, „На городі коло броду“, „Ой, не люби двох“) із справжньою овацією публіка прийняла міш. хор з Заліщик (дир. Я. Смеречанський, реп.: „Та нема гірш нікому“, „Козацьке пращання“, „Туман хвилями лягає“). Винятково гарні з темною відтінню заліщицькі строї і вдатний виступ хору захопили глядачів. У дальшій черзі виступив відомий у Галичині станиславівський чол. хор „Думка“ (дир. проф. М. Колесса, реп.: „Ой, що ж бо то за ворон“, хор бранців з „Гамалії“, „Ой, пушу я кониченька“), що своєю високою технікою виконання показав себе гідним назви репрезентативного. Останнім співав репрезентативний міш. хор „Боян“ з Дрогобича (дир. Б. П'юрко, реп.: „Туман хвилями лягає“, хор з опери „Різдвяна ніч“, кантата „Радуйся ниво неполита“ — в цілості), що виконанням оперного репертуару і зокрема Лисенківської „Кантати“ запредставував себе, як один з найкращих хорів у краю.

Цим і закінчився конкурс хорів.

Того самого дня в полудне, після закінчення конкурсу, об'єднані хори взяли участь у загально-державному святі прилучення Галичини до Генеральної Губернії, де був присутній і Генерал-Губернатор др. Ганс Франк. На великій трибуні, побудованій перед Оперним театром, зібралася тисяча хористів і під проводом о. С. Сапруна цей могутній хор відспівав: „Ой, діброво, темний гаю“, „Ой, гай, мати“, „Час до дому, час“. Гучні оплески численної публіки та представників німецької армії, партії і уряду були виявом признання.

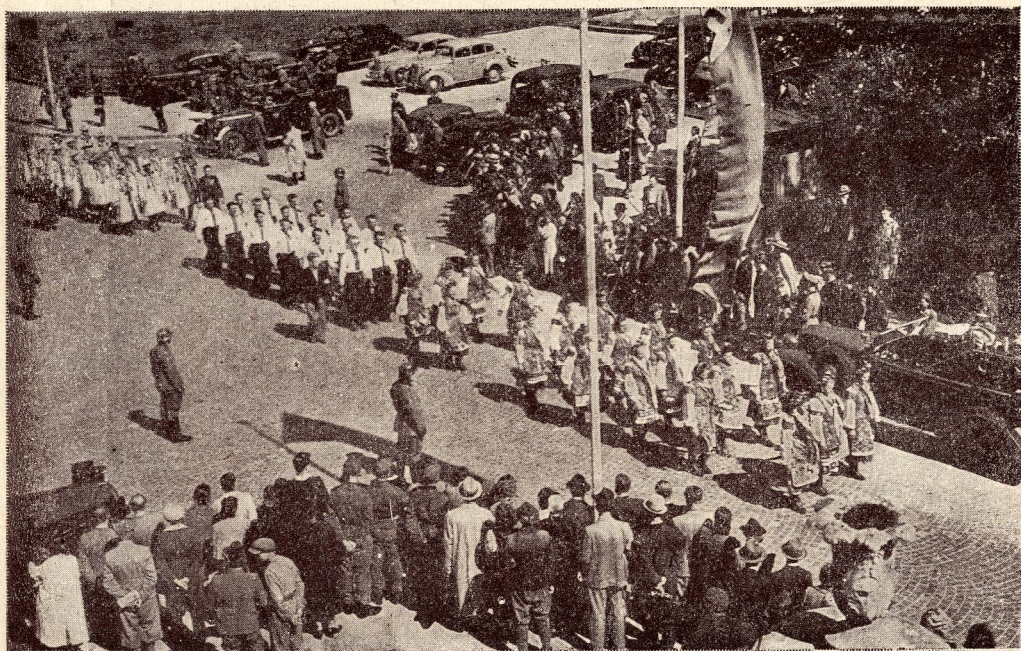

Виступ збірного хору на площі перед Оперним театром у Львові.

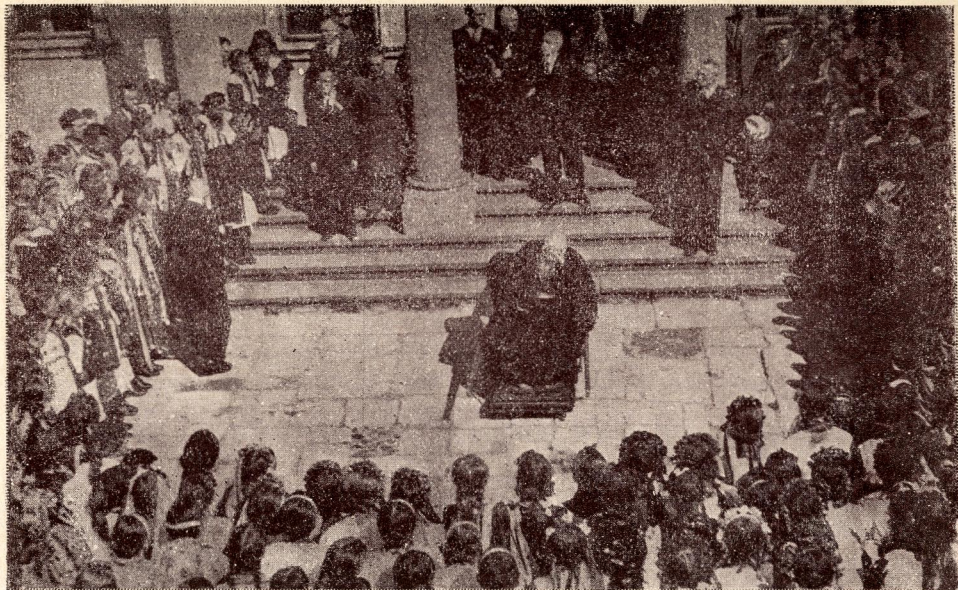

Після цього усі співаки, уставлені трійками, із організаторами конкурсу і диригентами у проводі, здисциплінованими колонами, пройшли містом, викликаючи своїми чудовими одягами та бадьорою поставою захоплення серед прохожих. Незвичайну картину творили ці, наче б квітами замаєні лави українських співаків, що йшли в напрямі Святоюрської гори, щоб там, на площі Архикатедрального храму, скласти поклін Митрополитові. Із сотень грудей задзвеніли могутні акорди конкурсних пісень і святково-молитовного „Боже Великий, Єдиний“ та покотилися широкою луною по розлогих святоюрських садах. До хористів промовив Митрополит. Він був зворушений і в сердечних, батьківською теплотою навіяних словах привітав хористів, передаючи їм своє благословення. Вражіння, що їх пережили хористи на Святоюрській горі, мабуть довго-довго залишаться їм у пам'яті...

Хори в поході вулицями Львова.

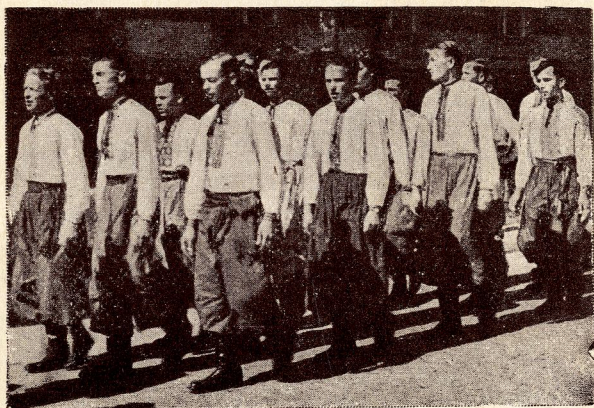

Митрополит Андрей Шептицький між хористами на Святоюрській горі.

Храм св. Юра у Львові.

Вулиці старовинного Львова
оглядали ціле багатство чудо-
вих українських народних одя-
гів, що мальовничою гамою кра-
сок приманювали око до себе.

Тут і народні одяги Яворівщини і Поділля, Лемківщини і Посяння, Гуцульщини і Підкарпаття; всі вони зливались в одну чудову картину веселки кольорів.

Жюрі за працю.

Пополудні зібралися члени журі у світлиці УЦК, при вул. Парковій ч. 10, на „суд“ над хорами. Прибули: др. Кость Паньківський, голова Львівського Відділу УЦК, о. Северин Сапрун, др. Євген Цегельський, проф. Михайло Михалевич, проф. Євген Козак, Зенон Попель (усі п'ять від ІНТ), проф. Тарас Шухевич — в заст. голови Спільки Праці Українських Музик, др. Василь Барвінський — дир. муз. школи, Лев Туркевич — диригент опери, др. Станислав Людкевич, др. Зиновій Лисько, проф. Микола Колесса, проф. Роман Любинецький, проф. Йосип Москвичів (останні п'ять — професори музичної школи), проф. Ярослав Витошинський, др. Михайло Волошин, проф. Роман Прокопович — диригенти, др. Григорій Лужницький від Спільки Українських Письменників і Антін Малюца від Спільки Українських Образ. Мистців.

На вступі рішило журі визначити усім хорам відповідні місця, беручи під увагу категорії. Та нелегко прийшлося членам журі признати поодиноким хорам відповідні місця. Замало було часу, щоб докладно продискувати усі „за“ і „проти“ щодо кожного хору зокрема. Члени журі були заскочені високим мистецьким рівнем сільських хорів. Що до своєї якості більшість хорів різнилася між собою дуже мало. Після голосування прочитано вислід, який зараз-таки, ще в присутності всього журі, проголошено скликаним диригентам-учасникам. Спільною вечерею членів журі і диригентів закінчився цей повний зворушень день.

Вислід краевого конкурсу хорів у Львові був такий: Порядок сільських хорів: 1. Острів, 2. Печеніжин, 3. Наконечне, 4. Піддністриани, 5. Базар, 6. Любінь Великий, 7. Бутини, 8. Путятинці, 9. Радча, 10. Биків, 11. Рошнів, 12. Мушина, 13. Букова, 14. Ришкова Воля. Допущені на краєвий конкурс хори з Кадлубиськ — окр. Золочів, і Новоселець — окр. Сянік — не з'явилися.

Із диригентів сільських хорів відзначено Якуб'яка Володимира з Печеніжина.

Порядок містечкових хорів: 1. Яворів, 2. Косів, 3. Сянік, 4. Теревовля, 5. Ходорів, 6. Заліщики, 7. Підгайці, 8. Турка н/Стр., 9. Глиняни.

3 диригентів містечкових хорів відзначено Прокоп'яка Степана (Ходорів).

Порядок репрезентаційних (великоміських) хорів: 1. Дрогобич — „Боян“, 2. Львів — „Сурма“, 3. Станиславів — „Думка“, 4. Станиславів „Боян“.

Із диригентів репрезентаційних (великоміських) хорів відзначено проф. Миколу Колессу.

Жюрі рішило трактувати хор державної учительської семінарії з Криниці окремо і висловити йому повне признання.

Між найкращі хори з кожної категорії розділено відповідні нагороди. Перші три сільські, містечкові і репрезентативні хори одержали цінні нагороди, як: чаші, статуї і т. п., що мають переходити з року на рік переможцям конкурсів. Це так звані мандрівні нагороди. Кожний відзначений диригент одержав також речеву мандрівну нагороду.

Усі хори, що брали участь у краєвому конкурсі хорів у Львові, одержали по 500 зл. премії. Крім цього сільським хорам від 4 — 8 місця, а саме; з Піддністриан, Базара, Любіня Великого, Бутин і Путятинців, признано по 500 зл. Усі диригенти, які диригували хорами на першому краєвому конкурсі у Львові, одержали по 500 зл. і посріблені батуті. Три перші хори із кожної категорії і хор з Криниці одержали грамоти, відзначені диригенти — „відзначення“, а всі інші хори карти участі; всі ці документи підписали усі члени конкурсового жюрі.

До виступу на фестивалю української пісні призначило жюрі по три перші хори з кожної категорії та хори з Криниці і Заліщик.

Диригент репрезент. хору „Думка“ (Станиславів),
Проф. Ми́кола Ко́лесса
відзначений першою нагородою.

Найкращий диригент
містечкових хорів,
Ст. Прокоп'як (Ходорів).

Найкращий диригент
сільських хорів,
Вол. Якуб'як (Печеніжин).

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ

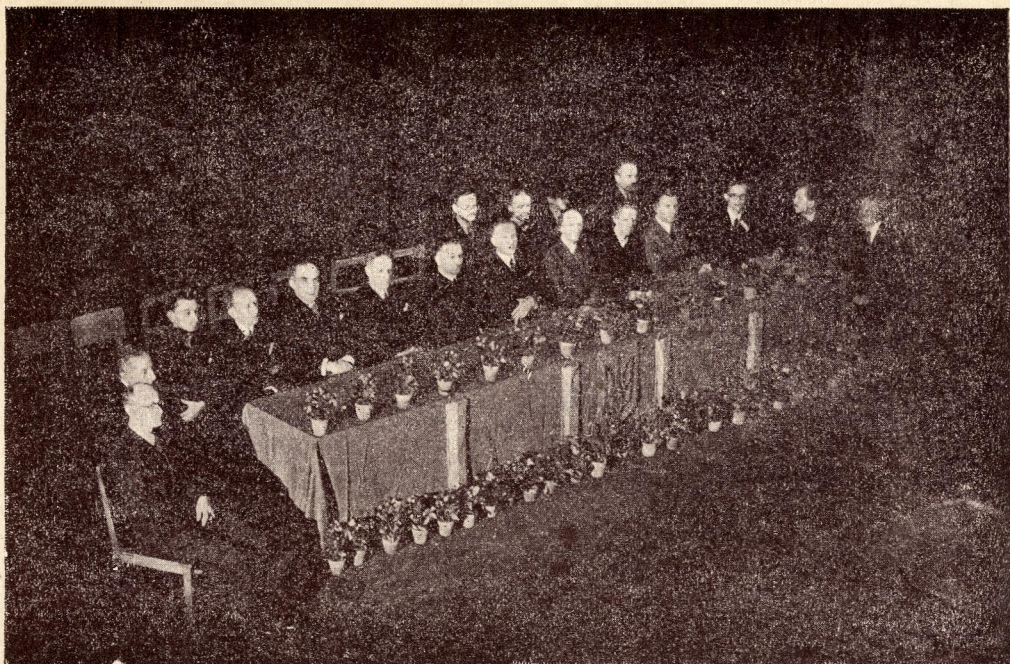
Неділя, 2-ого серпня 1942 р., почалася святочною тихою Службою Божою у церкві св. Спаса на інтенцію конкурсу хорів. Правила її о. др. Г. Костельник, о. др. В. Лаба і о. Ст. Козицький. Підчас Богослуження співали хори з Підгайців, „Думка“ зі Станиславова, хори з Острова і з Піддністрян.

В год. 10.15 зібралися всі хористи в залі Оперного театру. На сцені серед зелені уставлено стіл, за яким засіли члени журі. Ліворуч на столі дорогоцінні нагороди. Святочне проголошення вислуду почалося вступним словом голови Львівського Відділу УЦК. др. К. Паньківського, який підніс велике значення конкурсу хорів і для відзначення пам'яті генія української музики Миколи Лисенка, і для плекання культури української пісні взагалі. Підчас промови публіка привітала оваційно присутню на залі доньку великого композитора п. Маріану Лисенко. Директор Інституту Народної Творчості, як організатор першого краєвого конкурсу хорів, подякував за всю допомогу при організації конкурсу Українському Центральному Комітетові та спеціально др-ові Цегельському керівникові Кабінету музичного мистецтва при ІНТ, який виконав усю практичну організаційну роботу; після цього роздано диригентам диригентські палички. Згодом др. Цегельський відчитав нагороджені хори, а голова др. Паньківський роздав диригентам премії. Від музик промовив до зібраних композитор др. В. Барвінський, закликаючи хористів до дальшої праці над плеканням українського хорового мистецтва. Урочистий акт закінчив високо-патріотичною промовою, керманич Відділу Культурної Праці УЦК mgr. М. Кушнір, після чого відспівано національний гімн.

Точно в год. 11.30 перед полуднем почався фестиваль.

Здається, на ніякій імпрезі балькони львівської опери не мусіли вдержувати такого тягару захопленої публіки, як у неділю. Справді, ніде не було й голки кинути. Щойно тут, у театрі можна було побачити незвичайну популярність у народі великого українського композитора, М. Лисенка, у 100-ті роковини якого влаштовано цьогорічний конкурс. Щойно тут можна було переконатись про непереможний чар української пісні, що цілими віками є розрадою, поривом і наукою нашого народу.

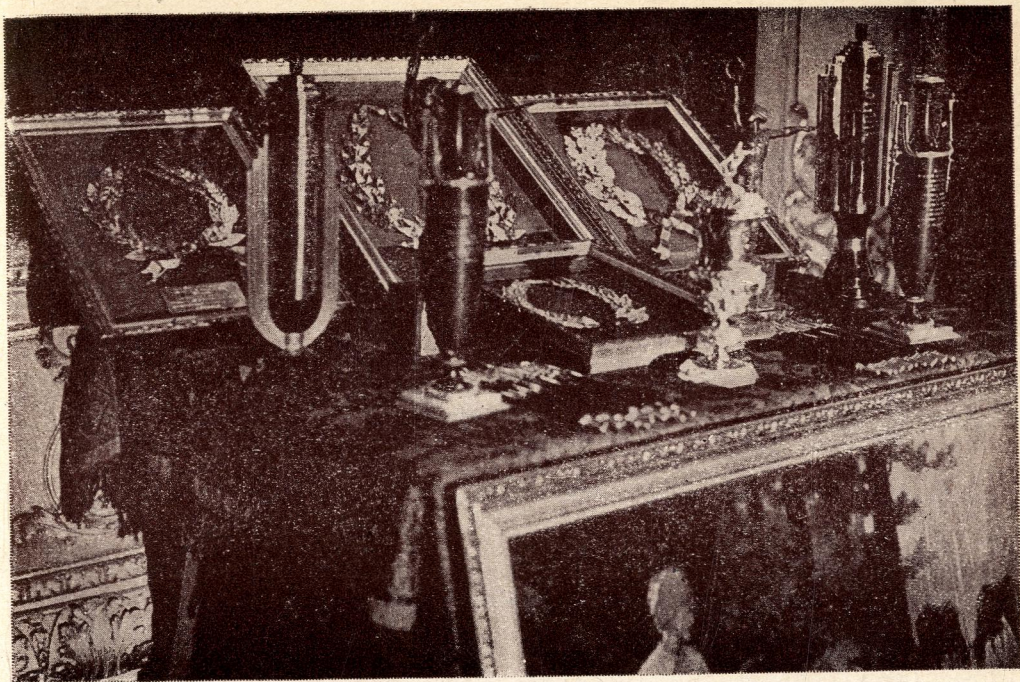

Урочисте засідання журі краєвого конкурсу хорів на сцені Оперного театру у Львові.

Першу пісню понесли між публіку, прийняті бурею оплесків, хористи із Наконечного (Яворівщина), що зайняли третє місце в конкуренції сільських хорів. Хористи виступили в білих, із скромними вишиванками, яворівських одягах і виконали під проводом свого талановитого диригента Миколи Хархаліса, три пісні Лисенка, а саме: „Ой, гай, мати“, „На городі калинонька“ і „Час до дому, час!“ Лемківський хор із Сянока, що зайняв третє місце в конкуренції міських хорів, у гарних стилевих лемківських строях виконав „Ой, пряду, пряду,“ — Леонтовича та „Туман хвилями лягає“ Лисенка. Станіславський чоловічий хор „Думка“ під орудою композитора проф. Миколи Колесси відспівав під рясні оплески публіки „Що то за грім“ — Філярета Колесси, „Крилець“ — Матюка, „Чорна рілля“ — Людкевича, „Закувала та сива зазуля“ — Ніщинського та „Даремне, пісне“ — Січинського. Далі виступив шкільний хор із Криниці. Цей молодий хор під проводом Романа Левицького виконав лемківську пісню Баранецького „З далека-сме приїхали“ та „Вулицю“ — Філярета Колесси. Нагороджений другою премією сільський хор із Печеніжина під батutoю Волод. Якуб'яка, у прегарних гуцульських строях проспівав: „Та забіліли сніги“ — Лисенка і „Гуляли“ — О. Нижанківського. Гуцульський хор із Косова виступив з трьома гуцульськими піснями укладу Б. Кудрика, а саме: „Пісню про Довбуша,“ „Задзвo-

Нагороди для найкращих хорів.

нили вночі ключі“ та „Калиночкою“. Спеціальну, довготривалу овацію влаштувала публіка диригентці цього хору п. Анні Когут. Першун у категорії сільських хорів, хор із села Острова, біля Тернополя, під кермою Богдана Анткова виконав дві пісні Лисенка: „На городі коло броду“ та „Вітер в гай нагинає.“ Першун у категорії міських хорів, хор із Яворова, проспівав із справжнім мистецтвом під управою проф. В. Неділки „Темну ніченьку“ та „Зашуміла ліщинонька“ — Леонтовича. Поважний, репертуар запрезентував зразковий хор Інституту Народної Творчості у Львові „Сурма“ під управою Омеляна Плєшкевича. Він виконав „На прю“ — Лисенка, „Огні горять“ — Вербицького та „Дай дівчино нам шампана“ — Вербицького — Людкевича. Відзначений першою премією за стилеву народну ношу мішаний хор із Заліщик, зібрав оплески за пісню „Та нема гірш нікому“ — Лисенка. Вкінці найкращий репрезентативний хор із Дрогобича у складі 60 співаків виконав під орудою Богдана П'юрка кантату „Б'ють пороги“ — Печеніги — Углицького у супроводі двох фортепіанів.

Закінчення фестивалю було справді ефектне та величне і залишило незатерте враження у всієї публіки. На всій великій сцені, вдекорованій великим портретом Миколи Лисенка, по обох боках якого виднілися дві дати 1842 — 1942, — уставились усі хори. Мальовничі строї і велична краса хору, що складався з-понад 1.200 хористів, зворушило усіх так, що, здавалось, оплескам не буде кінця. Перед хором виступив диригент о. проф. С. Сапрун, привітаний новою хвилею оплесків, і з тисячі грудей полинула

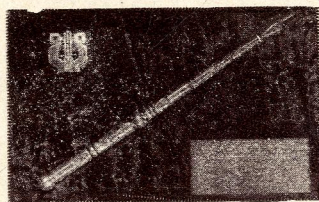

безсмертна українська пісня. 1.200 найкращих хористів краю співали; „Ой, діброво, темний гаю“, „Ой, гай, мати“ та „Час до дому, час“ — Лисенка, викликаючи нечуваний ентузіазм. А коли загомонів перший акорд цього небуденного хору хорів, так і відчувалось, що це не звичайні хори співали, а що це весь український народ загомонів громом перед усім світом про своє існування. В перерві між піснями на сцену виступила делегація хорів, очолювана диригенткою косівського хору, п. Анною Когут, яка вручила о. Сапрунові квіти та срібну диригентську паличку з виритим написом: „Організаторові 1-ого краєвого конкурсу хорів і першому диригентові, о. проф. С. Сапрунові — УЦК.“

Гарна погода, що тієї неділі ввесь день була, дозволила повторити фестиваль у Стрийському парку в 6-й год. вечера. У ротунді, на пробудованій сцені всі хори (крім станиславівського та печеніжинського) повторили свій ранішній виступ, змінюючи де в чому або доповняючи програму. Повторено теж виступ збірного хору.

У старовинному львівському парку при участі багатотисячної публіки пролунали невмірущі слова української пісні, несучи у простори її красу та велич.

І так закінчився 1-ий Краєвий Конкурс Українських Хорів, що в історії розвитку української хорової культури Галичини творить світлу сторінку. Бо і справді — організувати і перевести в такому порядку краєвий здвиг 1200 найкращих хористів краю під гуркіт гармат у час війни — вимагало неабиякого труду. Тільки свідомість вищих національних інтересів, тільки високовироблене почуття обов'язку могло спонукати українське громадянство і його провід до такого великого діла, яким вшановано пам'ять незабутнього Миколи Лисенка. І в ці пропам'ятні дні 31 липня та 1 і 2 серпня 1942 р. чути було подих його духа, що завжди стоїть на сторожі одного з найцінніших скарбів українського народу — української пісні.

Срібна диригентська паличка, якою нагороджено дир. ІНТ-у о. проф. Сапруна, з написом. „Організаторові 1. Краєвого Конкурсу Хорів, першому диригентові краю о. проф. С. Сапрунові - УЦК.“

У Ч А С Н И К И КРАЄВОГО КОНКУРСУ ХОРІВ

ВЕЛИКОМІСЬКІ ХОРИ

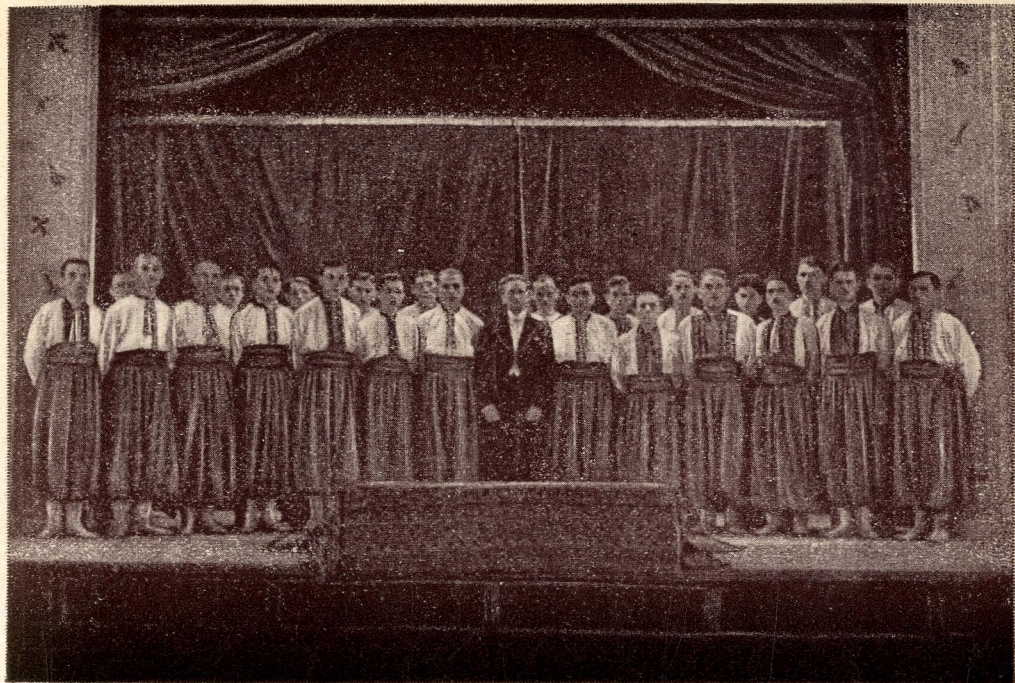
Міш. хор „Боян“ з Дрогобича. Диригент Б. Пюрко.

Чол. хор „Сурма“ зі Львова. Диригент О. Плешкевич.

Чол. хор „Думка“ з Станиславова. Диригент М. Колесса.

Міш. хор „Боян“ зі Станиславова. Диргент Г. Андрішин.

М І С Т Е Ч К О В І Х О Р И

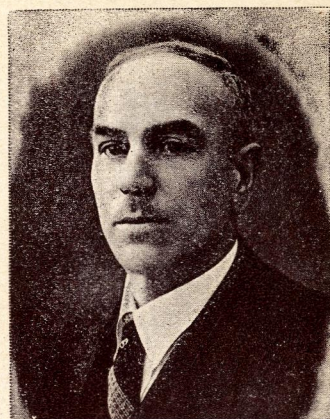
Міш. хор з Яворова (окр. Львів). Диригент В. Неділка.

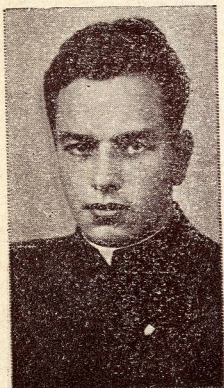
Чол. хор з Косова (окр. Коломия). Диригент Анна Когут.

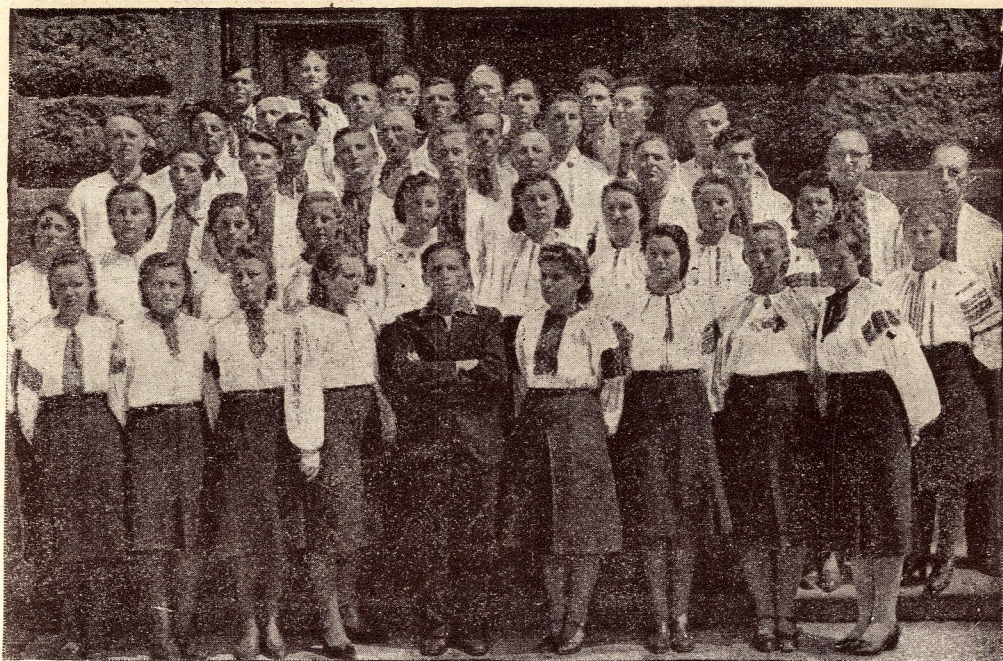
Міш. хор з Сянока (скр. Сянік). Диригент М. Іваненко.

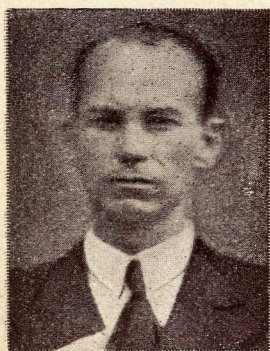
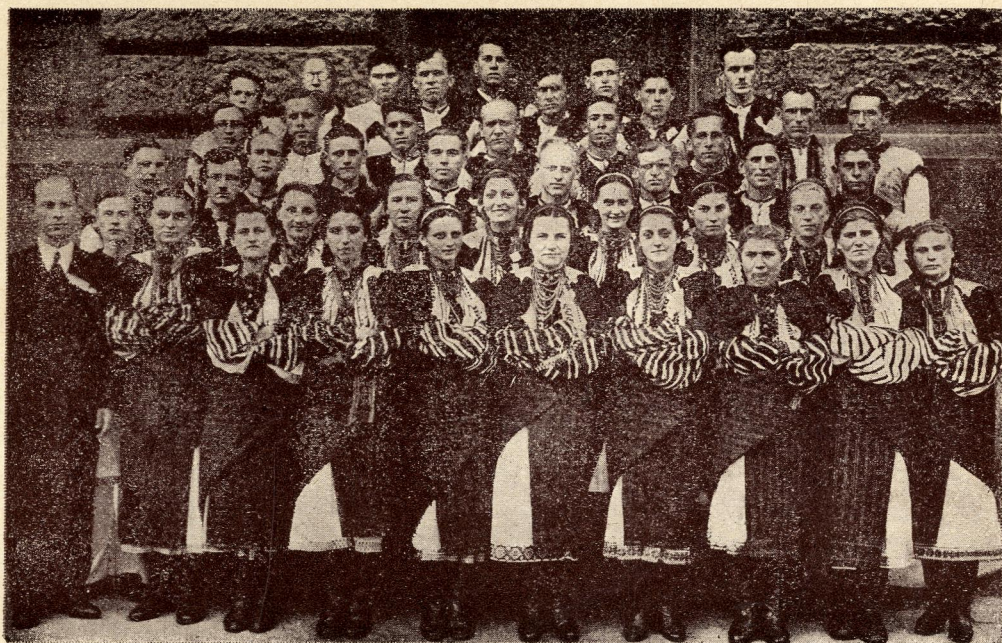
Міш. хор з Тербовлі (окр. Тернопіль). Диригент о. І. Гаврилюк.

Міш. хор з Ходорова (окр. Стрий). Диригент Ст. Прокоп'як.

Міш. хор з Заліщик (окр. Чортків). Диригент Я. Смеречанський.

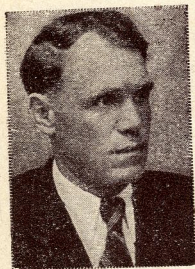

Чол. хор з Підгайців (окр. Бережани). Диригент Б. Крушельницький.

Міш. хор з Турки н. Стриєм (окр. Самбір). Диригент О.Маланій.

Чол. хор з Глинян (окр. Золочів). Диригент І. Видрівський.

Міш. учнівський хор з Криничі (окр. Криничя).
Диригент Р. Левицький.

С І Л Ь С Ь К І Х О Р И

Міш. хор с. Острів (окр. Тернопіль). Диригент Б. Антків.

Чол. хор с. Печеніжин (окр. Коломия). Диригент В. Якуб'як

Міш. хор з Наконечного (окр. Ярослав). Диригент М. Хархаліс.

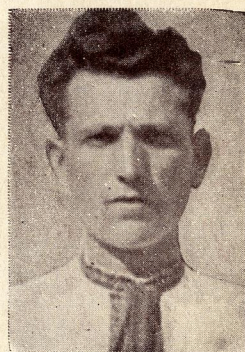

Міш. хор с. Підністриани (окр. Стрий). Диригент Ст. Прокоп'як.

Міш. хор с. Базар (окр. Чортків). Диригент М. Грешук.

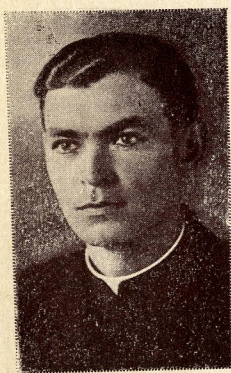
Міш. хор с. Любінъ Великий (окр. Львів). Диригент В. Кривешко.

Міш. хор с. Бутини (окр. Львів). Диригент К. Чайковський.

Міш. хор с. Путятинці (окр. Бережнн). Диригент о. В. Тарнавський.

«Ісл. хор с. Радча (окр. Станиславів). Диригент В. Шиптур.

Міш. хор с. Биків (окр. Перемишль). Диригент М. Литвин.

Міш. хор с. Рошнів (окр. Станиславів). Диригент Г. Грималюк.

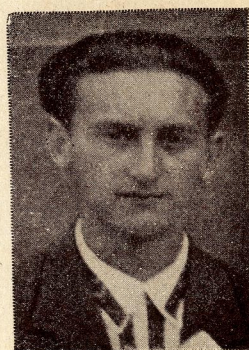

Чол. хор з Мушини (окр. Криниця). Диригент Б. Криницький

Міш. хор с. Букова (окр. Самбір). Диригент І. Гичко.

Міш. хор с. Ришкова Воля (окр. Ярослав). Диригент І. Гаврилець.

ЗМІСТ

	Стр.
Миколі Лисенкові — віри	5
Наша дума, наша пісня — Б. Гомовський	7—8
Ода до пісні — Р. Купчинський	10—11
Перший Краєвий Конкурс Укр. Хорів у Галичині	13—16
Свято української пісні	17—29
Фестиваль української пісні	31—34
Світлини учасників Краєвого Конкурсу Хорів:	
а) великоміські хори	35—38
б) містечкові хори	39—43
в) сільські хори	49—62

„Українське Видавництво“

КРАКІВ
Райхсштрассе 34

ЛЬВІВ
Унгарнштрассе 21

ЗАПРОШУЄ
ДО ПЕРЕДПЛАТИ УКРАЇНСЬКИХ ЧАСОПИСІВ
ТА ЖУРНАЛІВ НА 1943. Р.

ЩОДЕННИК

„КРАКІВСЬКІ ВІСТІ“

Місячна передплата 6.— зл.

ТИЖНЕВИК

„КРАКІВСЬКІ ВІСТІ“

Річна передплата 10.— зл.

МІСЯЧНИК

„ВЕЧІРНЯ ГОДИНА“

Повісті та оповідання,
піврічна передплата 18.— зл.

„НАШІ ДНІ“

Ілюстрований місячник літературно-мистецького
й культурно-громадського життя.
Піврічна передплата 4.— зл.

„ДОРОГА“

Ілюстр. місячний журнал для молоді,
піврічна передплата 4.— зл.

„МАЛІ ДРУЗІ“

Ілюстр. місячний часопис для української дітвори,
річна передплата 8.— зл.

„УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО“

видає при співпраці найвидатніших сил українського письменства, мистецтва,
науки, публіцистики і т. п.,

ЛІТЕРАТУРНІ, МИСТЕЦЬКІ ТВОРИ, НАУЧНІ ТВОРИ, ЛІТЕРАТУРУ
ДЛЯ МОЛОДІ, КАЛЕНДАРІ, МАПИ, ЛИСТІВКИ, ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ
Й ДРУКИ ТА ІНШЕ.

ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ ВИДАНЬ В УСІХ КНИГАРНЯХ!

ХЕМІЧНА ФАБРИКА

АРОМАТА

(Інж. Я. ВОЛОШИНА)

ЛЬВІВ, ОХРОНОК 11 а

Поручає: яринні консерви, природні, етеричні олійки, овочеві, екстракти, фармацевт. препарати,

КНИГАРСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ

„КНИГОТОРГ“

ЛЬВІВ, ГЕЛЛЕШТРАССЕ 1
(КІЛІНСЬКОГО)

МАЄ НА СКЛАДІ: СТАРІ
І НОВІ ТВОРИ КРАЄВИХ
І ЗАГРАНИЧНИХ ВИДАНЬ.

ЖАДАЙТЕ КАТАЛОГІВ!

ГАЛЯНТЕРІЮ -- КОСМЕТИКУ

ГОСПОДАРСЬКІ АРТИКУЛИ

П О Р У Ч А Є

ТОВАРОВИЙ ДІМ
Михайло ПРОЦЬ

ЛЬВІВ, РИНОК 14. :: ТЕЛ. 260-85

ПАПЕРОВИЙ БАЗАР

ЛЬВІВ, ВУЛ. РУСЬКА 18.
ТЕЛ.. 282-81.

П О Р У Ч А Є

приладдя для школи, для бюр, папери.
образи, тапети і т. п.

КРАЄВИЙ МОЛОЧАРСЬКИЙ СОЮЗ

„МАСЛОСОЮЗ“

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. ГЛОВАЦЬКОГО Ч. 23.

ТЕЛЕФОНИ: 101-20, 101-21, 101-22, 101-23, 101-24

зі своїми Відділами:

СТРИЙ, вул., Шевченка 5. Тел. 40

СТАНИСЛАВІВ, вул. Кілінського 46.

Тел. 18-20

ТЕРНОПІЛЬ, вул. Рейтана 1. Тел. 183

КОЛОМІЯ, вул. Ратгаусштрассе 48.

Тел. 50.

ДРОГОБИЧ, вул. Пілсудського 16.

Тел. 72-85

САМБІР, вул. Гауптштр. 14. Тел. 19

ЧОРТКІВ, вул. Ринок 6. Тел. 251

це кооперативна централь галицької області, що нараховує поверх 130 молочарських кооператив та крім цього веде у власному заряді 8 міських молочарень.

„МАСЛОСОЮЗ“

займається скупом молока і всіх молочних виробів та їх збутом у власних крамницях дрібної продажі та гуртом.

„РІЙ“

**КРАЄВЕ ПАСІЧНИЦЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ
КООПЕРАТ. З ВІДПОВ. УДІЛАМИ
У ЛЬВОВІ**

**КАНЦЕЛЯРІЯ — Ринок, ч. 44/II. пов.
Тел. 228-02**

**КРАМНИЦЯ — вул. Лянґегассе ч. 10
(Рутовського) Тел. 228-01**

ВИРІБНЯ ВОЩИНИ — Скарбківська 7.

ПЕРЕРАБЛЯЄ штучну вошину до вуликів всіх системів
з природно положеними помірками.
Продає вулики, пасічнице, садівниче та господарське приладдя.

ТОВАРОВИЙ ДІМ

Е. ДУМИН

**ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 4
КРАКІВСЬКА 17**

ПОРУЧАЄ ТОВАРИ ДЛЯ МІСТА І СЕЛА.

УКРАЇНСЬКА ГОСПОДАРСЬКА АКЦІЙНА СПІЛКА

„УГАС“

Л Ї В І В

ХШАНОВСЬКОЇ 14
Тел. 273-42, 273-44,
122-89

К Р А К І В

З Е Л Е Н А 18
ТЕЛЕФОН
200-22

Гуртівня для українських купців

вул. Скарбківська 7 — Тел. 126-47

Центральна заготівля

лісових плодів

Т е л е ф о н 273-44

Фабрика мармоляди, соків

і овочевих вин

Калуш, вулиця Салін 10 — Тел. 92

Представництво

Станиславів, вул. Бісмарка 7 — Телефон 12-47

Сушарня грибів і ярини,

Болехів, Ринок 30

ХЕМІЧНА ФАБРИКА Ч. 2.

О. Левицька і С-на

Л Ї В І В, вул. Кордецького Ч. 51.

ТЕЛЕФОН 234-64, 234-04.

Поручає

власні вироби найкращої якості:

Пасту до взуття „ЕЛЕГАНТ“

Синьку-помадку до білля,

Синьку – в порошку до білення,

Чорнило – (шварц) до чобіт,

Вазеліну до шкіри і чобіт,

Порошок до варення білля

„ЕЛЕГАНТИН“,

Камінь до шоруння і миття

„ЕЛЕГАНТОЛЬ“

ГОТЕЛЬ РЕСТОРАН   НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Львів,
ВІНТЕРШТРАССЕ 1
(КОСТЮШКИ)

ПОРУЧАЄ ЩОДЕННО Снідання,
ОБІДИ. ВЕЧЕРІ, зимні та гарячі закуски.

БЮРОВІ МАШИНИ ТА ПРИЛАДДЯ

Фаховий ремонт бюрових машин ПРЕДСТАВНИЦТВО НІМЕЦЬКИХ ФІРМ

ЮЛІЯН ЛОМАГА   Львів, Вальштрассе (Валова) 11.
ТЕЛЕФОН 217-86

УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТОРАН   Микулович Теодозія

Л Ь В І В, ВУЛ. ЗІМОРОВИЧА 18.

з а п р о ш у є на теплі і зимні закуски, пиво, води, снідання, обіди і вечери
П Р И У Ч А С Т И О Р Х Е С Т Р И. — ВІДЧИНЕНО ВІД ГОДИНИ 9 до 20. ВЕЧ.

ТЕАТРАЛЬНИМ ГУРТКАМ У. О. Т.

поруває
Ш м і н к и, К р е м и,
ФІРМА   П е р у к и і т. п.
ЯРОСЛАВ ПЕТРІВ Львів, вул. Вермахту (Баторія) 16.

В книгарні ІВАНА БЕКЕРСЬКОГО

Львів, КРАКІВСЬКА 5.

знайдете ВЕЛИКИЙ ВИБІР НОВИН
як теж і ВИПРОДАНИХ ТВОРІВ.

Спілка Праці Українських Образотворчих
Мистців

„МИСТЕЦЬКО-ПРОМИСЛОВІ ВАРСТАТИ“

КРАМНИЦЯ: Львів, Галицька Ч. 16. Тел. 208-25.

ЗАМОВЛЯЙТЕ!

Гуртом і детально

Портрети і бюсти Шевченка,
Франка, Шашкеви-
ча, Лесі Українки і інших.

Образи Святих і світських
українських мистців,
оригінальні і репродукції.

Тризуби і інші декоративні
емблеми на склі, дикті
гіпсі та теракоті.

Медаліони визначних поста-
тей української
культури та історії.

Кераміку мистецьку
та ужиткову.

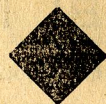
Декорації заль, імпрез, сцен,
крамниць і т.п.

ВИБІР ТОВАРІВ У ВЛАСНИХ
МИСТЕЦЬКИХ ВАРСТАТАХ!

СЛОБОДЯН РОМАН

ЛЬВІВ, КРАКІВСЬКА Ч. 17.

ТЕЛ. 236-71

ПОРУЧАЄ

КУХОННЕ НАЧИННЯ,
ЩІТКИ, КАМ'ЯННІ ГОРШКИ,
СКЛЯННІ ВИРОБИ
І ВСЬОГО РОДА
ДОМАШНІ АРТИКУЛИ.

ЦЕНТРАЛЬНЕ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

Ревізійний Союз Українських Кооператив

У ЛЬВОВІ

з трьома територіальними відділами:

ЛЬВІВСЬКИМ — Львів, вул. Технічна 1.

КРАКІВСЬКИМ — Краків, вул. Голембя 2,

ЛЮБЛИНСЬКИМ — Люблин, Театральна 62

організує та об'єднує українські кооперативи у Генеральному
Губернаторстві, дає їм ідеологічні та організаційні напрямні,
проводить законні ревізії книго- і діловодства, видає офіційний
орган української кооперації — двотижневик „Господарсько-Коо-
перативний Часопис”, постачає кооперативам ділові та бухгал-
терські книги і бланки.

У всіх цих справах звертайтеся на вище подані адреси тери-
торіальних відділів.

НАСІННЯ

городовини, кормових рослин, цвітів, рослинно-огородні засоби, байци для відна-
жування посівного зерна

ПРОДАЄ ФІРМА
БОГДАН ПОПОВИЧ

ЛЬВІВ, ВУЛ. КРАКІВСЬКА 25 :: Тел. 275-25

ВСЯКОГО РОДА КАНЦЕЛЯРІЙНІ, ШКІЛЬНІ ТА ПИСАРСЬКІ ПРИЛАДДА
ПО ПРИСТУПНИХ ЦІНАХ ПОРУЧАЄ ФІРМА

ІВАН БОГАЧЕВСЬКИЙ ЛЬВІВ
КРАКІВСЬКА Ч. 29.

ЗАБАВКИ

У ВЕЛИКОМУ ВИБОРІ
ТА ПО НИЗЬКИХ ЦІНАХ

ПОРУЧАЄ ФІРМА

ПАРУБОЧИЙ МИКОЛА

ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА Ч. 7.

Ш К Л Я Р

ВАСИЛЬ СТЕЛЬМАХ

ПОРУЧАЄ

Ш К Л О

ДЗЕРКАЛА,

Р А М И

ТЕЛ. 105-24

ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 22.

ПРИКРАСИ ПРОМИ-
СЛОВОГО ВИРОБУ,
БІЖУТЕРІЮ і т. п. порукає

„МОДЕНА“

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 21

Ф У Т Р А

Ю. ГЛУШЕВСЬКИЙ

ЛЬВІВ, пл. Капітульна 3/1

ВИКОНУЄ І ПОРУЧАЄ як давніше Т Е Л Е Ф О Н Ч. 216-29

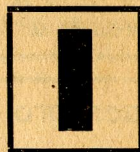
К. ГОРБАЧЕВСЬКИЙ

ЛЬВІВ, ВУЛ. КРАКІВСЬКА Ч. 34

ПОРУЧАЄ У ВЕЛИКОМУ ВИБОРІ

ГОСПОДАРСЬКІ ТОВАРИ

ОМІНОЛЬ, АЛЬБОЛІТ, ПАПЕРЦІ, СОДИ, ЕЛЕКТРО-
БАТЕРІЇ, ПАСТИ, СИНЬКУ до ВАПНА, СИНЬКУ до БІЛЛЯ і інші — Ціни приступні.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

КОСМЕТИЧНИХ та ХАТНІХ ГОСПОДАРСЬКИХ АРТИКУЛІВ

ЯК ТЕЖ

МИЛО та СВІЧКИ на КАРТКИ

ПОРУЧАЄ ФІРМА

ПЕТРО ЩУДРАК

ЛЬВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 11. — ТЕЛЕФОН 245-29.

ГОТЕЛЬ

„НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ“

ЛЬВІВ, Костюшка 1, — Тел. 212-24, 212-25

Поручає ВП. ГОСТЯМ

ГАРНІ ЧИСТЕНЬКІ КІМНАТИ.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КООПЕРАТИВНИЙ БАНК

„ЦЕНТРОБАНК“

З ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ УДІЛАМИ

У ЛЬВОВІ

В У Л. П О Л І Ц І Ї Ч. 2.

Т е л е ф о н

217-60/64

приймає вклади на біжучі ра-
хунки та на книжочки,

переказує гроші до всіх міст
Галичини і до важніших міст
у Генерал - Губернаторстві,

переказує гроші до Райху
та Протекторату на підставі
предложеного дозволу Деві-
зового Уряду,

купує чужі валюти, та пола-
годжує всякі банкові справи.

Д Е В І З О В И Й Б А Н К

2344

1986р.
1р.86к

р1

у

52

АЛЬМАНАХ

І.Краєвого
Конкурсу
Хорів